

EEN ABONNEMENT

Tweeakter

door

RIENEKE KROESE-HEIJM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN ABONNEMENT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIENEKE KROESE-HEIJM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gijs - dertig

Lisa - zesentwintig

Wil - vijftig

Cas - vijfendertig

Lex - achtentwintig

Mia - vijftig

DECOR:

Het spel speelt zich af in en voor een woonboot die over de gehele breedte van het toneel staat. Links van de woonboot is een kleine open ruimte dat z.g.n. het uitzicht op het water aangeeft en tevens een achterom is om naar een andere woonboot te kunnen gaan. Naast die open ruimte is meteen de deur. Voor de deur ligt een korte loopplank. Helemaal rechts van het toneel staat een hoog smal plankenschot die eindigt tussen de coulissen. Er wordt met tekst aangegeven dat daarachter een keuken en een slaapkamer is. Van links boven de deur is een brede horizontale lange zwarte plank die doorloopt tot boven het plankenschot rechts van het toneel. Dat geeft het dak aan. Vanaf de onderkant deur tot aan de onderkant van het plankenschot is ook een brede plank of plaat bevestigd. Door spel suggereert men dat daartussen een groot raam is waardoor men een smalle eenvoudige open ingerichte huiskamer ziet. Links van de deur voor de kleine open ruimte staat een regenton, waar een fiets tegenaan staat. Rechts van de deur staan wat bloembakken of potten.

(het is nacht)

Mia: *(komt op van links, ze loopt richting woonboot, dan kijkt ze even de huiskamer in, loopt vervolgens naar de regenton waar ze tegenaan steunt)* God zal me liefhebben... ik heb het nu echt gehad, waar doe ik het voor. In ieder geval niet voor mezelf. Poeh, wat stinkt die ton zeg. *(Lex komt langzaam op van rechts, hij ziet er wat onverzorgd uit en rookt een sigaret, dan blijft hij stilstaan bij het plankenschot, rechts van de woonboot, zodra hij Mia ziet. Mia loopt ineens moeizaam terwijl ze naar Lex toe gaat die bij het Egerschot van de woonboot blijft staan)* En?

Lex: *(haalt zijn schouders op)* Ik kan er maar niet over uit.....ze is weg, gewoon helemaal weg!

Mia: Jongen, ik heb ook niets gezien. Ik had niet anders verwacht. Ik loop wel gezellig zogenaamd een hond uit te laten zonder hond, maar die rondjes die wij afzonderlijk lopen zijn echt voor niks, neem dat nu maar van mij aan...ze komt niet meer terug. Ik heb het nu echt gehad hoor, Lex...ik kan niet meer. Geef het toch op, jongen. Ze heeft misschien een andere plek gevonden. Hoe pijnlijk het ook is. Het spijt me dat ik het zeg, ze mag van mij nu eerlijk gezegd wel wegblijven. Ze is nu al dagen weg. Zoeken heeft geen nut meer, nooit gehad ook trouwens. Neem dat toch eens van me aan en laat je nu toch eens helpen, lieverd.... Ik maak me heel erg zorgen om je, waarom dan toch...het kost je nog eens je leven. Besef je dat wel?

Lex: Zullen we nog één keer die andere route nemen, ma, alsjeblieft?

Mia: Lieve schat, hoe vervelend ik het ook voor je vind. Ik ga nu naar bed en ga jij nu maar naar huis want het sloopt je. Je ziet er niet uit, stop er nu mee. Door die nachtwandelingen worden mijn hielen door grote volle blaren geteisterd om het dan nog over de rest van mijn voeten maar niet te hebben.. Jij weet zelf ook wel waarom ik nooit met jou de avondvierdaagse liep toen jij op de lagere school zat, ik heb nu eenmaal hamertenen, Lex. Daar kan geen hamer tegen op. De huid op de knokkels van mijn tenen zijn zowat afgesleten. Moet je kijken! Straks word ik zelfs bedlegerig. Je moedertje is wel gek maar zo gek ben ik ook weer niet. Kijk als we nu een schim van haar zagen...oké, dan wil ik er nog voor gaan al is het op mijn pantoffels maar als ze het nu ook nog waard zou zijn....zelfs dat is voor mij uitgesloten. Misschien zit ze wel bij een ander in huis. Laat haar toch los! Ze heeft jou alleen maar naar de verdommenis geholpen, dat is het toch niet waard, lieverd.

Lex: Mam..... je kent toch wel dat gevoel.

Mia: Allang niet meer.

Lex: Maar je begrijpt toch wel wat ik bedoel?

Mia: Jazeker, maar tegen dat gevoel bescherm ik mezelf, ik begin er niet meer aan. Ik ben liever alléén alleen dan met zijn tweeën alleen. Zoiets doet alleen maar pijn. *(Gijs komt op vanachter het plankenschot "slaapkamer" in zijn pyjama, kijkt door het zgn. raam naar buiten, loopt dan naar de deur)*

Lex: Nu zeg je het zelf! *(hij gaat boven op de plantjes van een bloembak of pot zitten)* Het doet pijn, anders had je voor mij toch ook niet zoveel gelopen.

Mia: Een moedergevoel is heel wat anders. De liefde voor een kind is...tenminste voor mij dan, onvoorwaardelijk. Daar kan geen hond...eh volwassen mens tegenop.

Gijs: *(doet de deur van het slot en trekt deze open)* Zeg, moet dat nou hier zo midden in de nacht, ga verderop praten, ik doe zo geen oog dicht. *(trekt meteen de deur achter zich dicht en loopt weer naar de slaapruijnte)*

Mia: *(pakt Lex bij zijn arm en ze lopen wat weg van de boot, naar links richting publiek)* Kom, dan gaan we hier even staan. Lieverd, je hebt er alles aan gedaan wat in jouw vermogen ligt. Laat het nu maar rusten. Komt tijd, komt raad. Je kunt niet meer doen dan dat je hebt gedaan. Ze is met de noorderzon vertrokken. Ze komt niet meer terug. *(pakt hem beet)* Dringt het een beetje tot je door. Dit duurt te lang, geloof me nu maar, ze...komt...niet...meer...terug! *(stilte)* Ben je nog bij de politie geweest? *(stopt abrupt met praten. Cas komt op van rechts, hij is een wat onfris en vaag figuur, hij draagt een wat grote oude vieze tas bij zich, een volle vuilniszak en wat beddengoed, hij kijkt niet op of om dan zet hij zijn spullen even op de grond om deze van hand te verwisselen want de tas is behoorlijk zwaar, dan loopt hij naar de ruimte achter de regenton en gaat daar af)*

Lex: Ja, mam...ik ben bij de politie geweest, ze hebben het genoteerd.

Mia: En wat gaan ze daaraan doen?

Lex: Nog niks. Ze wachten nog even af want zoals je weet is ze wel vaker een tijdje weggeweest maar nooit zo lang.

Mia: Luister! Wij wachten nog een paar dagen en dan ga ik wel met je mee. Mij nemen ze wel serieus. Afgesproken? *(Lex knikt)* Misschien is ze aan het afkicken. Heb je daar al naar geïnformeerd?

Lex: Nee. Dat doet ze toch niet.

Mia: Als je mijn hulp op een andere manier kan gebruiken wil ik je nog wel terzijde staan maar ik ga niet nodeloos weer drie weken 's nachts een hond uitlaten die ik niet eens heb. Jij moet het maar zelf weten maar ik ga naar bed. Neem toch mijn voorbeeld, lieverd, toe nou..... *(Lex schudt van nee. Mia geeft hem een kus)*
...Welterusten, ik ga! *(gaat links af)*

Lex: *(gaat nog even richting regenton, dooft daarin zijn sigaret, loopt er dan omheen, gaat met zijn rug naar het publiek staan en doet zijn gulp open, dan plast hij in de gracht, je ziet aan hem dat die ton vies ruikt, daarna gaat hij weer op een bloembak zitten, haalt wat uit zijn zak, snuift dat op en men ziet dat hij verandert, dan gaat hij half verdoofd af.*

Het is ochtend. Gijs zet een vuilniszak buiten, hij gaat wat rommelen aan de bloembakken en gooit wat plantenafval in de regenton)

Wil: *(komt links op, ze is een bemoeizuchtige buurvrouw)* Zeg, Gijs, heb jij iets gehoord over die woonboot verderop?

Gijs: Ook een goede morgen, buurvrouw, weer vroeg op pad.

Wil: O sorry! Een goede morgen maar eh...heb jij er iets over gehoord?

Gijs: Wat zou ik daar over gehoord moeten hebben. Over welke woonboot heeft u het eigenlijk?

Wil: *(loopt naar de kleine ruimte achter de regenton en wijst)* Kom dan kijken.

Gijs: En dat op de vroege morgen. *(volgt haar)* De dag is net begonnen. U barst weer van de informatieve energie, hè.

Wil: Kijk, die daar!

Gijs: Nee daar heb ik nog niets over gehoord, is daar dan iets mis mee. U weet dat als ik iets over deze buurt te horen krijg, gaat dat toch via u, tante Wil, dus maakt u zich maar geen zorgen. Ik weet dus nog helemaal niets. En al had ik er wel iets van geweten, dan had u me alsnog te grazen genomen.

Wil: Vind jij dat vervelend dan? Jij vindt dat maar wat gemakkelijk, Gijs, of niet soms. Dus jij weet echt niet wat daar aan de hand is?

Gijs: Mits u het me nu vertelt dan is uw vraag opgelost... Als u er geen bezwaar tegen hebt, ga ik weer even door met waar ik mee bezig was. *(gaat weer verder met de bloembakken aan de gang)*

Wil: Zèg, ken jij die vrouw?

Gijs: Welke vrouw?

Wil: Die in die woonboot woonde.

Gijs: Woonde?

Wil: Als ik er toch niet was, hè. Dan zou je er nooit achter gekomen

zijn. Wil je het eigenlijk wel weten?

Gijs: Ik weet niet wat u vindt dat ik zou moeten willen weten maar ik weet nog steeds niks en de vraag is hoe lang dit gaat duren voordat u mij heeft ingelicht over datgene wat u mij zou willen melden en of het sowieso de moeite van het luisteren wel waard is. Kijk, aangezien het vandaag mijn vrije dag is moet u mij maar niet te veel vertellen. U heeft namelijk al aardig wat uurtjes van mijn vrije tijd in mijn leven ongevraagd ingevuld, dus maak het kort. In principe hoeft u mij niets te vertellen, ik kom er dan waarschijnlijk vanzelf wel achter.

Wil: Dat denk ik niet. Niemand in deze buurt weet ervan.

Gijs: O, dus u heeft de hele buurt al weer afgestroopt.

Wil: Dat is voor jou een vraag en voor mij een feit.

Gijs: Een weet!

Wil: Het blijft voor mij een feit. Want niemand weet het.

Gijs: Zeker wel iemand.

Wil: O ja, wie dan?

Gijs: Wie denkt u, één keer raden....nou?

Wil: O ik! Dat is waar.

Gijs: En hoe kwam u daar dan achter?

Wil: Bij toeval.

Gijs: Bij u is niks toeval.

Wil: Wat ben je geïrriteerd, buurman. Wil je het eigenlijk wel horen?

Gijs: Brand maar los...ik ben er klaar voor, ondanks dat het waarschijnlijk niet zo veel zal inhouden, zal ik proberen mij te concentreren, buuv. Ga u gang.

Wil: Nou zeg, het inhoudelijke komt nog wel hoor, als ik wat meer informatie heb dan ben jij de eerste...goed. Als jij dan even een bakkie koffie voor mij zet want voor een lekker bakje koffie ben ik altijd te porren. Dan kan ik mijn zegje wat energiever ten gehore brengen.

Gijs: Dus ik ben waarschijnlijk de eerste die u een onvolledig verslag brengt. Nou u maakt me echt blij, weet u dat...

Cas: *(komt op vanaf de ruimte naast de boot)* Hallo, mag ik even storen.

Wil: Het ligt er aan waarvoor. Bent u een geloofsovertuigder?

Cas: Nee, ik heb geen geloof.

Wil: Het had gekund nietwaar?

Gijs: Neem het haar niet kwalijk, ze zit er wel eens meer ongevraagd naast.

Cas: *(wil een hand geven aan Gijs)* Ik ben Cas!

Gijs: Ik heb een beetje vieze handen. *(veegt ze aan zijn broek af en geeft hem dan een hand)* Gijs aangenaam. Dit is Wil mijn buurvrouw...de telegraaf! Wil, dit is Cas.

Wil: De telegraaf....nou zeg! Hij kletst maar wat. O...aangenaam. *(geeft hem een hand)* Ik woon hier vlakbij hoor, ik ben van die wit met roze woonboot verderop.

Gijs: Daar kun je niet omheen. Het heeft iets weg van een bouquet reeks.

Wil: Ha, ha, ha wat moet ik lachen zeg. Zullen we het maar niet over jouw kleurloze boot hebben. *(tegen Cas)* Zèg had je soms wat willen vragen.

Cas: Inderdaad! Ik woon hier al een tijdje in de buurt maar sinds gisteren zit ik hier op het water.

Wil: Hier?

Cas: Eh hier...vlakbij.

Wil: Maar dat weet ik helemaal niet.

Gijs: Dan heeft u de krantenwijk niet goed gedaan, tjonge jonge dat gaat helemaal fout met u, tante Wil. *(tegen Cas)* Dat gebeurt haar niet vaak...wat zèg ik, nooit.

Wil: *(tegen Cas)* Ik heb helemaal geen krantenwijk. Hij altijd met zijn geintjes. Neem het hem maar niet kwalijk. Hij kan daar niets aan doen. Ik heb tenminste altijd wat interessants te vertellen en dat kan hij niet zeggen. Hij is net een glas bier, soms slaat hij helemaal dood. Dan weet hij niets te vertellen. Saai hèn!

Gijs: In het begin zal je even aan haar moeten wennen hoor maar als je eenmaal gewend bent zou je haar niet meer willen missen, hèn buuv. Ze komt wel eens ongelegen. Dus pas op, zet niet te vroeg je vuilnis buiten want dan hang je.

Wil: Wat ben je weer leuk, Gijs. Je hebt het wel weer vandaag, hèn. Heb je weer bijdehandjes gegeten?

Gijs: Grapje, buuv! Nou ja grapje. U kan niet zeggen dat ik geen gelijk heb, tòch.

Wil: Jij wil alleen maar gelijk hebben. *(tegen Cas)* En ik kan je zeggen dat dat de moeilijkste mensen zijn.

Cas: *(loopt naar de kleine ruimte achter de ton)* Ziet u die blauwe woonboot?

Wil: *(kijkt mee)* O...die! Maar die is toch al een tijdje leeg. *(praat zijdelings tegen Gijs)* Daar had ik het net met jou over. *(tegen Cas)* Ik heb toch gelijk of niet?

Cas: Hij was leeg, nu woon ik er. *(lacht wat ingetogen)*

Gijs: Nou dat wist u nog niet, hèn, dat hij daar woont. Toch nog wat

gemist, tante Wil.

Wil: (*bevestigend*) Nee dat wist ik nog niet maar ik wist wel meer dan jij. (*tegen Cas*) Waar is eigenlijk eh...die vorige.... Die woonboot mag wel eens opgeknapt worden zeg, aan die boot is geloof ik nog nooit wat gedaan.

Cas: O nee?

Wil: Ach ja, dat weet je nu eenmaal, hè, een vrouw alleen en dan zo'n boot onderhouden daar, komt natuurlijk niks van terecht.

Gijs: U bent niet geëmancipeerd, tante Wil. (*tegen Cas*) Zij gebruikt daar haar man voor. Ik houd toch ook de bloembakken bij.

Wil: Daar zouden we het niet meer over hebben, Gijs. Soms zit je in een situatie waar je niet uit wil.

Gijs: Kijk, nu zegt u het zelf. Sommige zitten in een situatie waar men niet uit wil. U zit vastgeroest in een patroon van, huisje boompje beestje...mannelijke vrouwtje.

Wil: Hoe bedoel je vastgeroest. Leg mij dat eens uit. Daar begrijp ik niks van. Logisch ik.

Gijs: Dat begrijpt u heus wel, buuv, maar ondanks dat heeft uw man wel geluk met zo'n.... fulltime huisvrouw. Hij heeft in ieder geval geen krant nodig. Het ligt er maar net aan waar je op geabonneerd wil zijn. Een weekblad of een dagblad. (*lacht*)

Wil: Zo kan hij wel weer, Gijs. (*tegen Cas*) Kijk, als mijn man de buitenboel onderhoudt dan komt hij er nog eens uit, hè. Daarom moet hij van mij de buitenboel onderhouden. En schilderen vind ik mannenwerk. Trouwens, hij moet toch wat. Anders zit hij toch maar binnen duimen te draaien.

Gijs: En?...U vergeet wat, buuv... en.. èn?

Wil: Wat nou èn.

Gijs: Hij zit niet alleen duimen te draaien maar ook uit zijn, uit zijn... kom nu toch, tante Wil...uit zijn...ja...

Wil: O...uit zijn neus te eten....dat was ik weer even vergeten. (*tegen Cas*) Mijn man is werkloos.

Cas: O ja.

Wil: Hij wil zich nog wel eens vervelen, hè, dan moet ik d`at er altijd even bij zeggen, hè. Weet je, mijn man is af en toe net een muis in huis eh in de boot. Soms draait hij alsmaar rondjes om het voedsel. Als er wat te eten valt, is hij niet bij me weg te slaan.

Gijs: Mits u een verkeerde beweging maakt, dan zoeff weg is de muis, die vergelijking klopt dus niet, buuv.

Wil: Soms sta ik wel eens als een waakhond voor de koelkast. Het is toch wat, hè. Hij is wel lief hoor maar een beetje onbehouwen.

Gijs: Op ieder potje past een dekseltje, tante Wil. Ach ja, de liefde van een man gaat door de maag.

Wil: Daar heb ik wel eens van gehoord? *(Cas wordt wat ongedurig, kijkt dan maar in de regenton die hij behoorlijk vindt stinken)*

Gijs: Gehoord! Zoiets moet u gewoon weten....u bent bijdehand genoeg. *(tegen Cas)* Die is aardig vol, hè.

Wil: Dat het met de liefde van mijn man te maken heeft, dat zoeken naar voedsel. Daar was ik nog niet opgekomen. O wacht even, daarom loopt hij mij voorbij als hij eten ziet. De liefde gaat dus door zijn maag, hij ziet mij dan echt niet meer staan.

Gijs: Dan heeft u tot nu toe nog geluk gehad. *(lacht)* Kijk, als het oerinstinct de kop opsteekt nou dan bent u nog niet jarig. Dan heeft hij een behoorlijke kluif aan u.

Wil: Hè get! Wat ben jij een griezel zeg. Jij kijkt te veel horrors.

Cas: *(tegen Gijs)* Waar ik eigenlijk voor kwam. Ik heb nog nooit op het water gewoond. Stel dat ik ergens mee zit, mag ik dan wat om advies vragen.

Wil: Als je wat te vertellen hebt, altijd. Je weet mijn boot vast wel te vinden.

Gijs: Mannen onderling gaat denk ik toch wat beter, tante Wil? Als je iets wil weten, kom gerust langs.....

Wil: *(tegen Gas)* Als hij er niet uitkomt, kan je mij ook altijd wat vragen.

Gijs: *(cynisch)* Ze is mijn vaste tolk weet je. Als de nood aan de man komt kun je haar altijd vragen.

Cas: *(tegen Gijs)* Bedankt vast. Dag...dag, mevrouw.

Wil: Zeg maar Wil. Of moet ik het even voor je opschrijven. *(Cas gaat af, naast de boot. Wil kijkt hem na)*Hoe heette hij ook alweer? Wat ziet die er uit, hè.

Gijs: Moet ik het even opschrijven! Dat u daar nu moeite mee heeft. U denkt zeker dat hij achterlijk is. Dat kan u toch niet maken. Toe nou, buuv, niet iedereen is zoals uw man. *(loopt naar zijn fiets, kijkt naar zijn band en loopt naar binnen, pakt een fietspomp en gaat zijn band oppompen, merkt dat de band leeg is en haalt zonder iets tegen haar te zeggen plakspullen uit de boot en komt ook met een bakje water op)* Bent u daar nog steeds?

Wil: Die vent heeft iets weg van een omgebouwde man, vind je niet?

Gijs: *(kijkt naar het publiek)* Welke vent?

Wil: Die hier net was.

Gijs: *(haalt de binnenband eruit)* Oja, waar baseert u dat dan op? Het is toch een man.

Wil: Nee, sorry ik bedoel een omgebouwde vrouw. Hij heeft zo'n

bijzonder figuur.

Gijs: Ik wil niet veel zeggen maar u heeft anders ook niet zo'n gewoon, normaal esthetisch verantwoord gevormd figu...

Wil: Volgens mij had hij borsten.

Gijs: Borsten? U ziet echt dingen die er niet zijn. Borsten! (*lacht*) Waar u al niet op let zeg. Volgens mij had hij gewoon een pakje shag in zijn borstzak en in die andere misschien wel een portemonnee of iets dergelijks. Ik heb toch ook geen rechthoekige banden op mijn fiets. Trouwens, ik vind niet dat u zomaar kan oordelen over iemands uiterlijk. U kent die man niet eens.

Wil: Hij had zo'n vreemde uitstraling, vind je niet?

Gijs: Toe maar, gaat u het maar vast thuis opschrijven in een boek, dan lees ik het later wel terug in uw biografie. U heeft vandaag alweer genoeg tegen mij gezegd. Zèg, als u zich toch verveelt, brengt u anders even mijn vuilniszak naar de container.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto